

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 060269, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.librariaeikon.ro, www.edituraeikon.ro

**Editura Eikon este acreditată de
Consiliul Național al Cercetării Științifice (CNCS)**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

OLARIU, DRAGAN

Globuri / Dragan Olariu ; cuv. de întâmpinare: Andreea Stoicescu.

- București : Eikon, 2025

ISBN 978-606-49-1534-4

I. Stoicescu, Andreea (pref.)

821.135.1

DTP: Valerian Susan

Editor: Valentin Ajder

Dragan Olariu

GLOBURI

E I K O N

București, 2025

aisthetic și cel noetic, ca să nu-i lăsăm pe cei dornici de referințe culte fără satisfacție – este pentru el bogat în culori, în sentimente, în cuvinte și mai ales în persoane Dragi. Aici nu găsim o lume științifică, redusă la scheme abstracte, la formule matematice și la adevăruri formale. Dragan nu este un „abstract”. El este trup și duh și ne spune direct ce dorește: „Plâng, vreau o îmbrățișare și vreau să vorbim”.

De aceea i-am spus și eu direct pe nume. Pentru că această carte nu suferă nimic formal sau pedant, ci te invită la zâmbet, la reflecție și la o ceașcă de ceai în familie – cu pișcoturi se înțelege. Acest cuvânt de început este doar o întâmpinare în pragul casei primitoare unde ne putem reaminti despre cel mai important verb dintre toate.... acel verb dificil pe care cu toții avem a-l exersa și de la care, de fapt, a început întreaga poveste: a (l)iubi.

Cu mult Drag,
Andreea Stoicescu



EVANTAI DE PRIMĂDVERĂ

Câte-un pic rourat un păun,
de confund pana sa c-ochiul vrajbei mele.

Coadă sa e oval pentru surzi
însă eu, acordez foarfeci ruginite.

Și-i lăcrimez, și-i spun des
că eu-i port mii de melodii

din care tu s-alegi
un singur sunet disonant.

Oh, doară, vântul nou prin care i-am cântat,
nu-i același vânt prin care florile-mi clipesc?

Ție ți-e greu ca să-l cuprinzi, să-l conturezi,
„discordant” și-am sfâșiat un ciripit firesc...

Ce ne-aș vrea tot cernați de-un păun,
să-mi cufunzi ce ignor prin dragul mâinii tale.

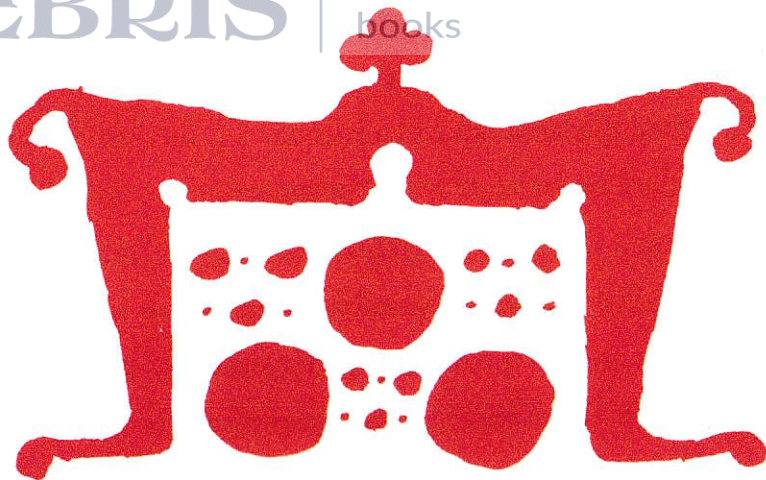
Și chibzuiesti, și mă strivești,
ca să-mi presar mit ocular
în care tu erai,
și încă nu eram deajuns.
Ai răsuflet din ghiociei răsăriți?
Ai ritmat un plop ce ploaia însăși imita?
Papucii tăi i-ai cumpărat dezorientați
sau cusut-ai pas pe loc pentru-a justifica?
Cum, oare, vântul prin care multe-ți grăiesc
e tot vânt prin care am încins ce-i imprimat?
mie mi-e greu penajul să mi-l alungesc,
of, da' chiar așa, că tot în ro(m)b m-am decupat...

Flutur un canaf ce ne înșeală,
răspândind vicios nimic, din ce nu-i el.
Ca-ntr-o fantezie, buruiană-i totul,
rădăcina-i smulsă de vântul, de vântul...

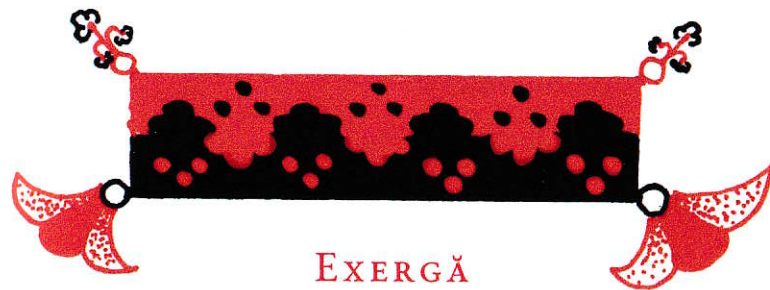
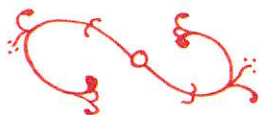
De ne mirăm, de ne uităm,
de neuitat cocon pătat
în care noi eram
de-același cântec legănați.

Știi bine, aripa, cea care ne-a purtat,
cerului s-a lepădat; străin de-a mai zbura.
Ei îi e greu plecarea noastră a le-o da,
of, dar pata nu bălțește rostul în zadar.
Au, doare... Ceea ce-a bătut nu a fost el,
ci un privitor șuvoi cu care mă 'ngânați.
Nouă ne e greu să recunoaștem, dar putem...
Primădveră, ți-am venit, și nici nu ai plecat!





Timpul a venit a sfârși,
și ce-ai vrut să culegi?
Căci garoafe nu mi-ai luat...
Oh, fior, dar ce ți-e floare?!
Să vedem cine desparte...
Bălțile-ți zac în culoare,
și ce curcubeu peste moarte.



EXERGĂ

Cum în urma mea doar picuri de chip
se storc în plâns luat în derăs.
Și-naintea mea, proptit, doar un tei,
ce ponegrește-n delir fața ta.

Sau despre cum să nu-ți plângi
machiajul deluzoriu.
În purtarea bolii, soarele răsare
și n-are zvârcolire.
Să nu uit, să-i răsari!
Căci doar noi îi suntem datori;
doar noi uităm să-i răsărim.